

MORE

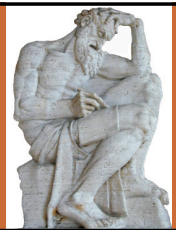
I gledam more gdje se k meni penje
i slušam more dobro jutro veli
i ono sluša mene i ja mu šapćem
o dobro jutro more kažem tiho
pa opet liše ponovim mu pozdrav
a more sluša pa se smije
pa šuli pa se smije pa se penje
i gledam more i gledam more zlato
i gledam more gdje se k meni penje
o dobro jutro kažem more zlato
o dobro jutro more more kaže
i zagrlj me more oko vrata
i more i ja i ja s morem zlatom
sjedimo skupa na žalu vrh brijega
i smijemo se i smijemo se moru

Josip Pupačić

Sv. Marek, Risika - "Žalić"

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

VI. VAZM. NEDJ. - 29.V.2011.

Broj: 22(209)

NEDJELJA TURIZMA

"Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja
da bude s vama zauvijek: Duha istine..."

Današnje evanđelje (Iv 14, 15-21)

(Sv. Marek - Risika)

PORUKA ZA NEDJELJU TURIZMA 2011.

(VI. vazmena nedjelja, 29. svibnja 2011.)

Nedjelja turizma naviješta blizinu ljetne turističke sezone na našem podneblju. Ona želi biti podsjetnik našoj živoj Crkvi da je turistička sezona svake godine, pa i ove, za nju ozbiljan izazov pred kojim se ona mora odgovorno postaviti. Turizam kao društvena pojava vrlo velikih i značajnih razmjera ne može ne biti objekt njezine brige i pažnje općenito, ali pogotovo onda i ondje gdje i kada on postane glavno obilježje društvenog života jedne sredine, a to je kod nas upravo ljetna turistička sezona.

Znano je da ta društvena pojava ima dva lica koja su neodjeljiva, jednako važna i uzajamno ovisna, i tek zajedno pružaju cjelovitu sliku 'ljudskoga' u panorami turističkog zbivanja bilo gdje i bilo kada. To su s jedne strane domaći ljudi u ulozi gostoprimaca koji predstavljaju relativno stabilni segment svake turističke sezone i turističkog okruženja i, s druge strane, gosti svih mogućih profila i provenijencije, segment koji je upravo određen mobilnošću i specifičnom dinamikom.

Zanimljivo je uočiti da je interes društvenih struktura na tom području redovito usmjeren određenom cilju koji će na kraju biti odlučujući faktor u procjeni jedne turističke sezone. To je najuočljivije na koncu sezone kada se ista procjenjuje npr. po broju noćenja, po nacionalnoj strukturi turista i poglavito po prihodu koji je ostavila. Možda se od njih i ne može očekivati da postavljaju neka druga pitanja i traže neke druge odgovore; u svakom slučaju, gledajući već dosta dugu povijest turizma današnjeg tipa, ne vidi se baš da postoji neki interes koji ne bi bio podređen tim više-manje ekonomskim kriterijima.

Spominjemo to zato jer želimo naglasiti da si Crkva, ne obezvređujući spomenute interese, mora postaviti neka druga pitanja koja ne pripadaju području ekonomije i financija nego području ljudskosti, a onda i području crkvenosti i vjere. Stanoviti «ispit savjesti» je tada neminovno potreban, želimo li se kroz turizam «unapređivati» i kao ljudi i kao vjernici. Tako je za svakog kršćanina-gostoprimca najnormalnije upitati se koliko je u radu s gostima bio motiviran koristoljubivošću (potpuno legitimnom!), a koliko čistim altruizmom za što mu je ova djelatnost zasigurno pružala bezbroj prilika i mogućnosti. Isto tako svaki gost nakon povratka kući treba napraviti bilancu svog provedenog odmora, ne samo gledajući u svoj ispražnjeni novčanik, nego i u svoju dušu. Da li se i zašto eventualno nakon provedenog odmora vratio kući jednako umoran, možda još umorniji nego kad je pošao na odmor? Da li je mirniji, sređeniji, vedriji, ljubazniji...? Ima dakako i drugih pitanja toga tipa za obje strane.

Na toj crti dobro je upozoriti da se u cijelom svijetu sve više primjećuje interes gostiju za kulturno i duhovno. Ljudi, čini se, počinju više shvaćati da nisu samo tijelo (koža), nego i duša (psiha) i duh, te da čitavo to 'trojstvo', tj. cijeli čovjek treba odmor, osvježanje, obnovu... To je veliki izazov za gostoprimce. Kvalitetni turizam mora voditi računa o cjelovitom dobru i samo

o dobru čovjeka; u protivnom se svrstava u isti red sa onim djelatnostima u svijetu koje se u ime profita ne libe pogaziti moralne kriterije.

Reći će se da mnogi turisti, naročito mlađi «traže» određenu ponudu za koju je svima jasno da je razorna bilo za tijelo, bilo za psihi, bilo za duh. Tragično je teška spoznaja da u turizmu ima ponuda koje zbog profita ili zbog užitka traže takve žrtve bilo na jednoj, bilo na drugoj strani. Dovoljno je podsjetiti na seks-turizam ili na turizam koji bespoštedno uništava okoliš, da ne spominjemo i razne druge vidove, te vrste zabava koje su evidentno razarajuće i ubitačne. To što se kod nas neki takvi vidovi javno ne reklamiraju ne znači da ih i nema. Nijedan se kršćanin u turizmu ne će upuštati ni u kakvu djelatnost koja bi za njega samoga ili za njegova gosta kao čovjeka i kao vjernika bila štetna. Nema novca kojim bi se tako nešto moglo opravdati.

Turizam nalazi svoje opravdanje u ljudskom društvu upravo zato što pruža niz mogućnosti da se kroza nj čovjek više očovječuje, da raste, da se međusobno oplemenjuje. To je njegov smisao i zato ga treba njegovati i čuvati od abuzusa (zloporabe), jer i on je vrlo 'ranjiv', kao uostalom i razne druge ljudske djelatnosti.

Zato turistička nedjelja potiče sve djelatnike u turizmu da se kroz sezonu čvrsto drže zdravih moralnih kriterija u svom poslu kako ne bi degradirali turizam na razinu nekih bolesnih društvenih pojava koje degradiraju čovjeka i ne daju mu da ostvari svoj cjeloviti napredak. S druge strane ona potiče sve turiste da krećući na odmor vode računa o svojim tjelesnim, ali i duševnim i duhovnim potrebama, kako bi vrijeme provedenog odmora donijelo blagoslov čitavom njihovom biću, a preko njih i drugima u njihovoj okolini.

+ J. Milovan

Mons. Ivan Milovan
Biskup porečki i pulski
Predsjednik Odbora HBK za pastoral turizma

Plaža Sv. Marek - Rísika